

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars tertia, hoc est:
Tractatio evangeliorum tam dominicalium, quam
festivalium, ad recte se sub variis tentationum generibus
gerendum, disposita**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

Exordium

[urn:nbn:de:bsz:31-126133](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126133)

vivent offensa? respondit: Tu nosti modum Domine, Ezech. 37. v. 4. Scrutator enim Majestatis, opprimetur à gloriâ, Prov. 24. v. 27.

Impiis verò à Thomâ discamus, ut quæ Christus omnibus in genere acquisivit, nobis in individuo applicemus, dicentes: Dominus meus & Deus meus. Hæc fidei natura & proprietas est, Diaboli & ipsi credunt, Christum Dominum & Deum esse, Jac. 2. v. 19. Sed non salvantur,

quia non dicere possunt: Dominus meus // & Deus meus. Non enim Christus Angelos, sed semen Abraham assumit, Hebr. 2. v. 16.

Veri verò Christiani Christum pro Domino & deo suo habent, certissima fiducia præditi, quod non modò se hîc potenter defensurus, sed & æternum salvaturus sit, ut cum eo fiat & maneat semper.

Fiat id, per Christum, Dominum nostrum, Amen!

IN DIE FESTO S. STEPHANI PROTO-MARTYRIS.

Evangelium Matth. 23. v. 25--39.

EXORDIUM.

Cum tempus instaret, quo Deus populum Israel ex Ægypto educere & liberare decreverat, apparuit Dominus Mosis in flammâ ignis, quâ rubus ardebat, & non comburebatur: Propterea Moses in admirationem raptus, dixit: Vadam, & videbo visionem hanc magnam, quare non comburatur rubus. Cernens autem Dominus, quòd pergeret ad videndum, vocavit eum Deus de medio rubi, & ait: Ne appropies huc, solve calceamentum de pedibus tuis; locus enim in quo stas, terra sancta est. Et postea ait: Ego sum Deus Patris tui &c. Exod. 3. v. 2. seqq.

Mirabilis hæcce apparitio non inconcinne cum incarnatione Domini nostri Jesu Christi comparari potest.

Nos miseri homunciones & ipsi quasi captivi tenebamur in servitute Ægyptiaca

Vid. J. Pfeiff. theol. in Nuce p. 27. 28.

sub potestate tenebrarum, Colos. 1. v. 13. & Diaboli mancipia in æternum fuissetis, Hebr. 2. v. 15. At Deus, qui dives est in misericordia, Eph. 2. v. 4. gratiose nos respexit, & in plenitudine temporis misit Filium suum, Gal. 4. v. 4. qui in libertatē nos restituit; æterna redemptione inventa, Heb. 9. 12.

Ibi apparuit Deus Mosis in flammâ ignis, ignis siquidem est, & quidem consumens, Deut. 4. v. 24. imprimis quando venit iram suam effusus, ut Sodomitæ experti sunt, Gen. 19. v. 24. Quia verò hîc non veniebat, ut iram effunderet, sed pressos Israelitas è servitute Ægyptiaca liberaret, in ejusmodi rubo videbatur, qui quidem ardebat, sed non comburebatur.

Sic & æternus Dei Filius in hunc mundum venit, non animas perdere, sed servare, Luc. 9. v. 56. idèd carnem & sanguinem nostrum assumpsit in unitatem Personæ, eique

eique infinitam virtutem, majestatem & gloriam communicat, quo esset caro vivifica, & mundum è potestate Satanz & inferni eriperet, Joh. 6. v. 54. Verbum enim caro factum est, & vidimus gloriam ejus, Joh. 1. v. 14.

Ibi apparuit Deus Mosi, non in procera Cedro, aut viridi Lauro, sed in rubo spinis obfuso, qui sine læsione contractari nequit: Sic & Christus in hoc mundo Regnum Crucis habet, qui Regni ejus confors esse vult, spinas non metuat oportet: sed per patientiam currat in propolis sibi certamine, Hebr. 12. v. 1. Pudeat membrum deliciarum sub capite, spinis coronato, inquit Bernhardus.

Ibi dixit Moses: Vadam & videbo visionem hanc magnam, quare non comburatur rubus. Ita & nos hanc vice in aede Domini convenimus, ut mysterium hoc accuratius examinemus. Quomodo concordent, quod heri dictum: Ecce Evangelizo vobis gaudium magnum; hodie vero concio crucis sequatur, de ingratitude impij mundi, quam trucidando, crucifigendo, flagellando & persequendo in legatis Domini exercet. De qua Servator: Ecce mitto vobis &c.

Nos Instituti nostri memores contemplaturi sumus

I. Triplicem Quærelam.

II. Triplicem Medelam.

III. Triplicem Caurelam.

J. J.

Exegesis.

Heri Angelum de cælo venisse, qui concionem de incarnatione Filii

Dei habuerit, audivimus. In præsentia verò Immanuel noster promittit, se in posterum alios Præcones missurum, & per homines Ecclesiam suam gubernaturum esse; ut ita per nostri similes ad Regnum cælorum edoceremur, quia in hac mortalitate oculi nostri angelicam claritatem ferre nequeunt, propterea ait: Ecce mitto ad vos: quod non modò de præsentia, sed & de præterito & futuro intelligendum est. Verbi enim Præcones ceu Angeli Dei, in hac scala Jacobaz adscendunt & descendunt, Joh. 1. v. ult. Qui Mosen misit, Exod. 3. v. 10. is adhuc mittit fideles operarios in messem suam, Matth. 9. v. ult. & porro idem facturus est, usque ad consummationem sæculi. Ideò enim adscendit super omnes cælos, ut adimpleret omnia, & daret Ecclesiaz suæ Pastores & Doctores, ad præparationem Sanctorum, in opus Ministerii, in ædificationem corporis Christi, Eph. 4. v. 11. 13.

Quærela respicit

I. Prophetarum tribulationem. Non enim fidelis eorum labor agnoscitur, sed potius obtinet illud Poeta:

Ut rem pro cytharâ gaudet habere
Midas,

Qui enim terrena sapiunt, magis amant aurum, quàm Deum, & ejus verbum, hinc ajunt: Manda remanda, manda remanda, Esa. 28. v. 13.

Succedit persecutio, ubi variis tormentis & suppliciis Christi ministri afficiuntur, adeò ut species Martyriorum enumerari nequeant. Crudelissimè enim illi tractari sunt, modò bestiis obiecti, modò palo alligati igne eminus circumfuso rostri, modò suspensi & in aquis suffocati, modò

capite